

**BAJKA EDUKACYJNA
DOSKONAŁA NA
DZIEŃ PLUSZOWEGO MISIA**

**“MAŁY MIŚ I JEGO
WIELKA OPOWIEŚĆ”**

Agnieszka Słoboda

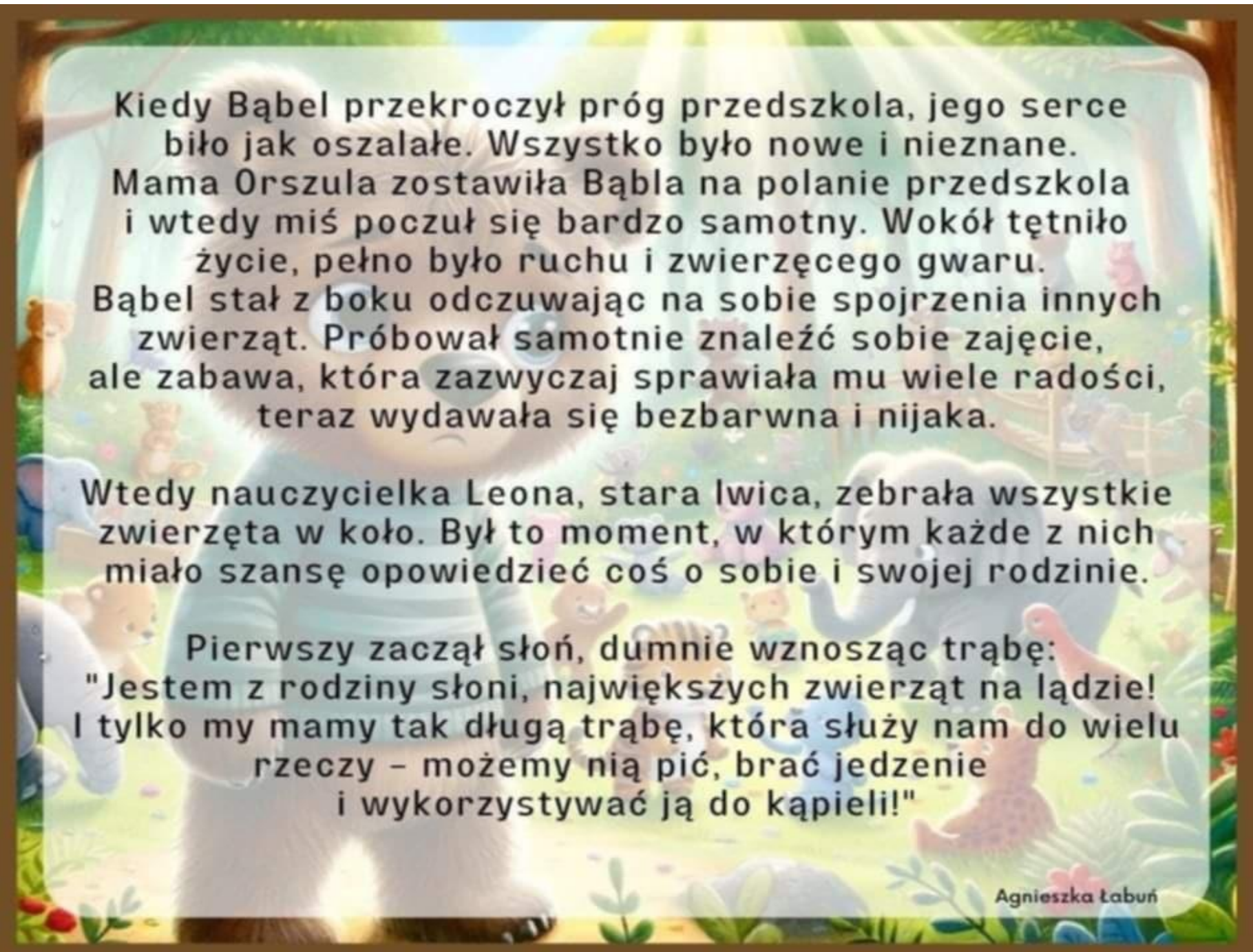

"MAŁY MIŚ I JEGO WIELKA OPOWIEŚĆ"

Wśród wysokich sosen i świerkowych olbrzymów,
gdzie słońce rzucało złote plamy na mchy i paprocie,
mieszkał w gawrze mały miś ze swoją mamą.
Jego futerko było miękkie jak puszyste chmury tuż przed
letnim deszczem, a oczy misia błyszczały radością
i ciekawością świata. Bąbel - bo tak miał na imię,
był jak każde młode stworzenie w lesie - pełen energii
i zapału do zabawy, ale też nieco niepewny tego,
co przyniesie jutro.

Pewnego dnia nadszedł moment, który zmienił życie
małego misia. Przyszedł czas, aby Bąbel po raz pierwszy
udał się do leśnego przedszkola. Mama Bąbla, potężna
niedźwiedzica o imieniu Orszula, widząc niepokój w oczach
swojego synka, uspokajała go ciepłym głosem:
"Bąbelku, w przedszkolu poznasz różne zwierzęta,
nauczysz się nowych zabaw i piosenek.
Zobaczysz, będzie wspaniale!"

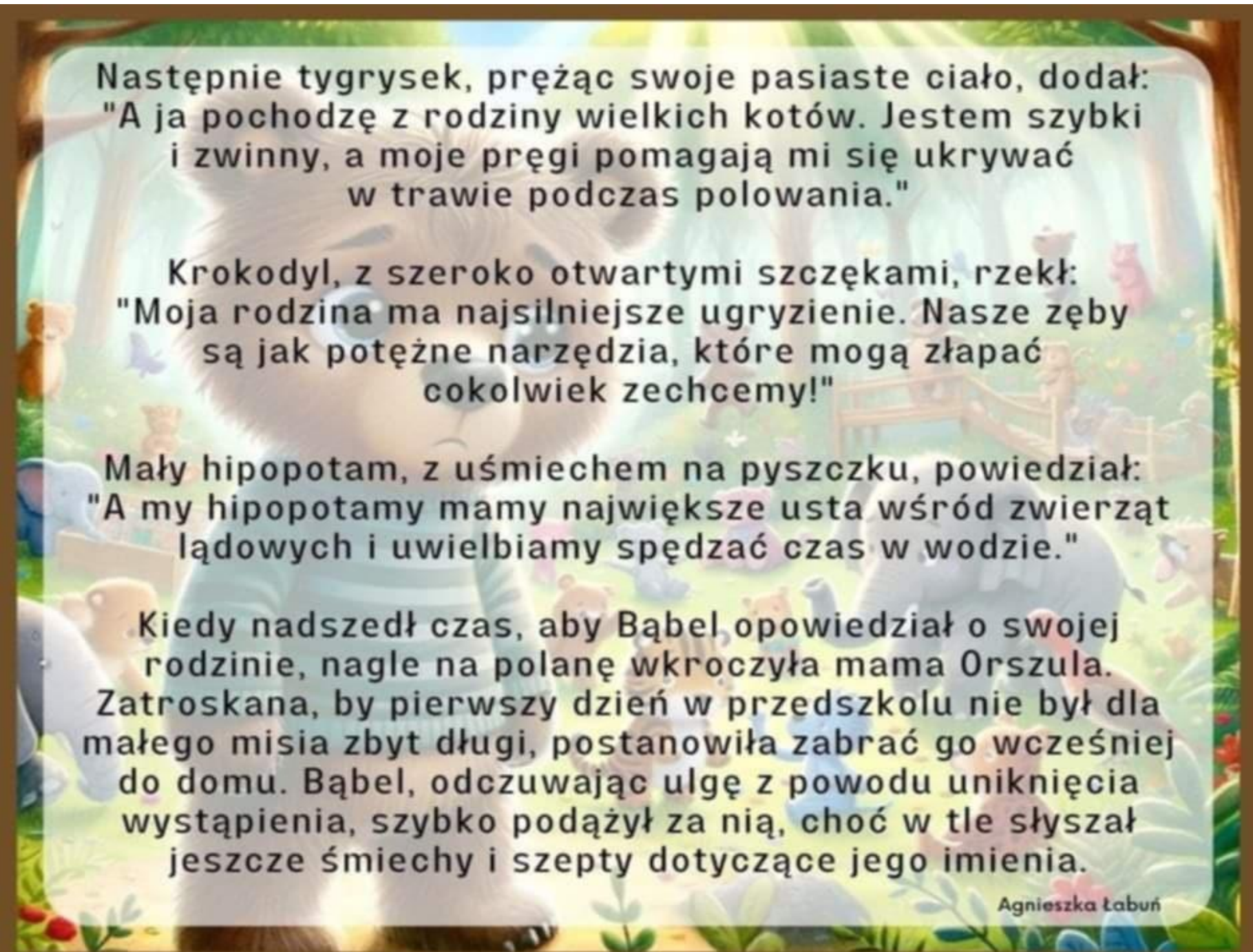
Agnieszka Łabuń

Kiedy Babel przekroczył próg przedszkola, jego serce biło jak oszalałe. Wszystko było nowe i nieznane. Mama Orszula zostawiła Bąbla na polanie przedszkola i wtedy miś poczuł się bardzo samotny. Wokół tętniło życie, pełno było ruchu i zwierzęcego gwaru. Babel stał z boku odczuwając na sobie spojrzenia innych zwierząt. Próbował samotnie znaleźć sobie zajęcie, ale zabawa, która zazwyczaj sprawiała mu wiele radości, teraz wydawała się bezbarwna i nijaka.

Wtedy nauczycielka Leona, stara lwica, zebrała wszystkie zwierzęta w koło. Był to moment, w którym każde z nich miało szansę opowiedzieć coś o sobie i swojej rodzinie.

Pierwszy zaczął słoń, dumnie wznosząc trąbę:
"Jestem z rodziny słońi, największych zwierząt na lądzie!
I tylko my mamy tak długą trąbę, która służy nam do wielu rzeczy – możemy nią pić, brać jedzenie i wykorzystywać ją do kąpieli!"

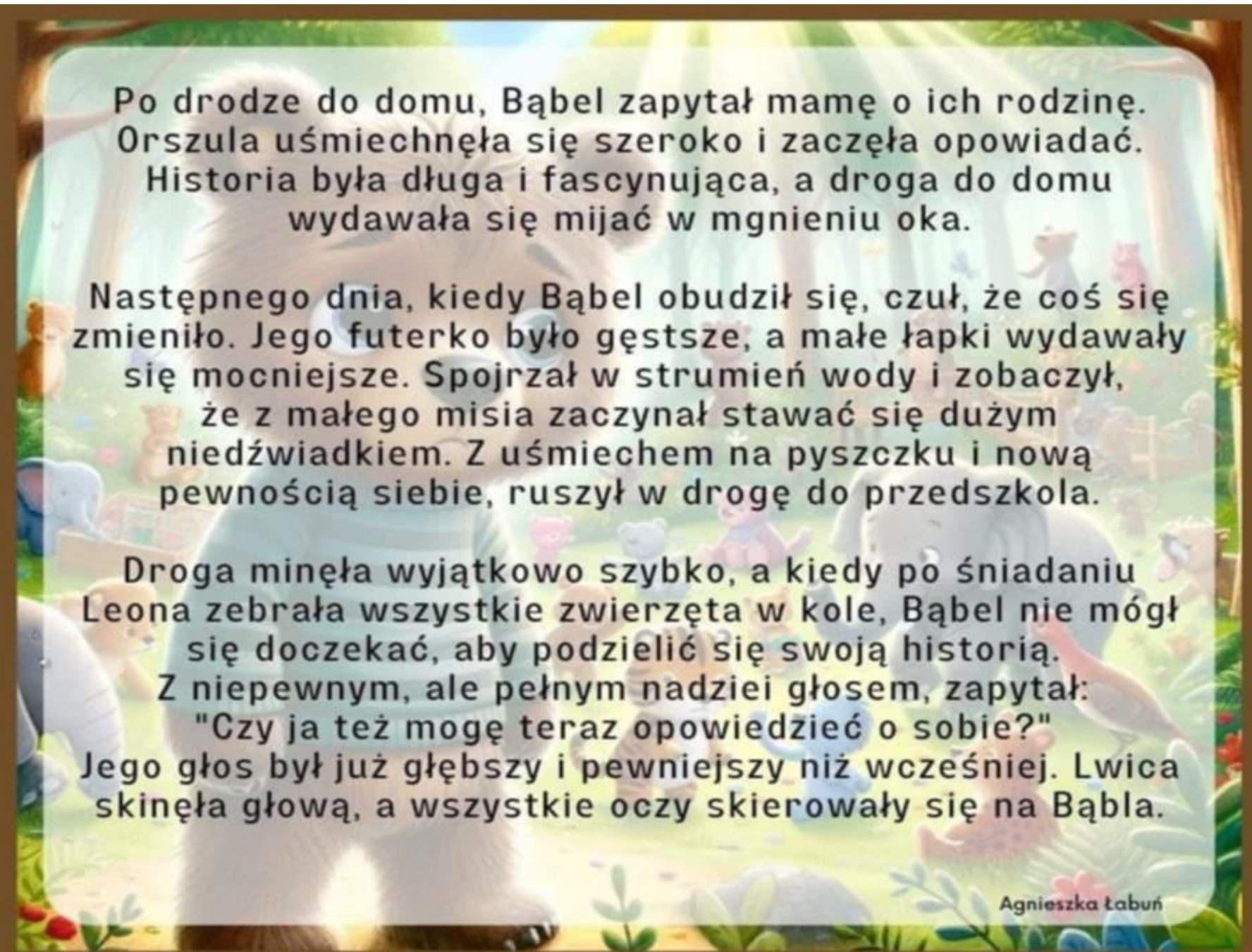

Następnie tygrysek, prężąc swoje pasiaste ciało, dodał:
"A ja pochodzę z rodziny wielkich kotów. Jestem szybki
i zwinny, a moje pręgi pomagają mi się ukrywać
w trawie podczas polowania."

Krokodyl, z szeroko otwartymi szczękami, rzekł:
"Moja rodzina ma najsilniejsze ugryzienie. Nasze zęby
są jak potężne narzędzia, które mogą złapać
cokolwiek zechcemy!"

Mały hipopotam, z uśmiechem na pyszczku, powiedział:
"A my hipopotamy mamy największe usta wśród zwierząt
lądowych i uwielbiamy spędzać czas w wodzie."

Kiedy nadszedł czas, aby Bąbel opowiedział o swojej
rodzinie, nagle na polanę wkroczyła mama Orszula.
Zatroskana, by pierwszy dzień w przedszkolu nie był dla
małego misia zbyt długi, postanowiła zabrać go wcześniej
do domu. Bąbel, odczuwając ulgę z powodu uniknięcia
wystąpienia, szybko podążył za nią, choć w tle słyszał
jeszcze śmiechy i szepty dotyczące jego imienia.

Po drodze do domu, Bąbel zapytał mamę o ich rodzinę. Orszula uśmiechnęła się szeroko i zaczęła opowiadać. Historia była długa i fascynująca, a droga do domu wydawała się mijać w mgnieniu oka.

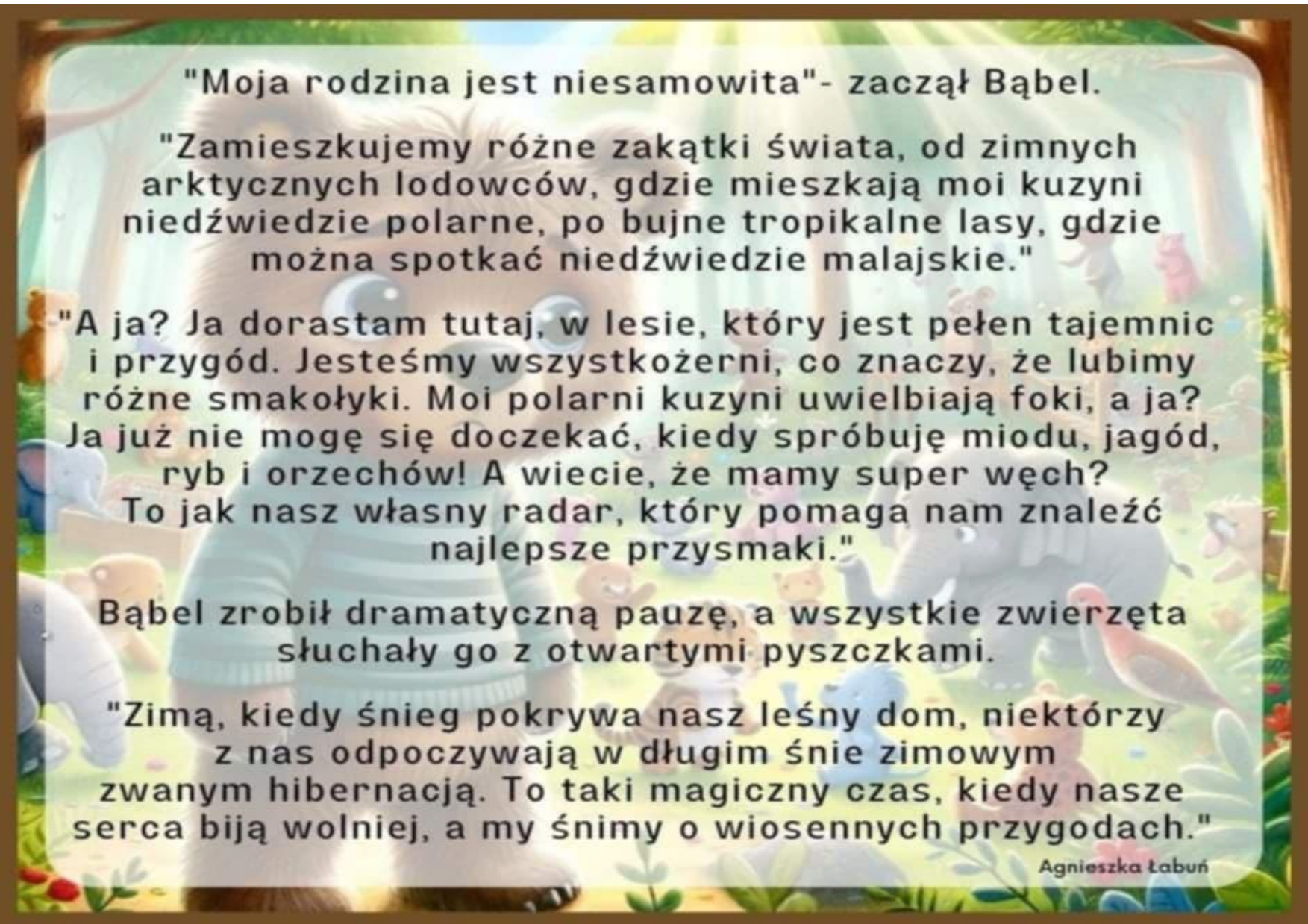
Następnego dnia, kiedy Bąbel obudził się, czuł, że coś się zmieniło. Jego futerko było gęstsze, a małe łapki wydawały się mocniejsze. Spojrzał w strumień wody i zobaczył, że z małego misia zaczynał stawać się dużym niedźwiadkiem. Z uśmiechem na pyszczku i nową pewnością siebie, ruszył w drogę do przedszkola.

Droga minęła wyjątkowo szybko, a kiedy po śniadaniu Leona zebrała wszystkie zwierzęta w kole, Bąbel nie mógł się doczekać, aby podzielić się swoją historią.

Z niepewnym, ale pełnym nadziei głosem, zapytał:

"Czy ja też mogę teraz opowiedzieć o sobie?"

Jego głos był już głębszy i pewniejszy niż wcześniej. Lwica skinęła głową, a wszystkie oczy skierowały się na Bąbla.

"Moja rodzina jest niesamowita"- zaczął Babel.

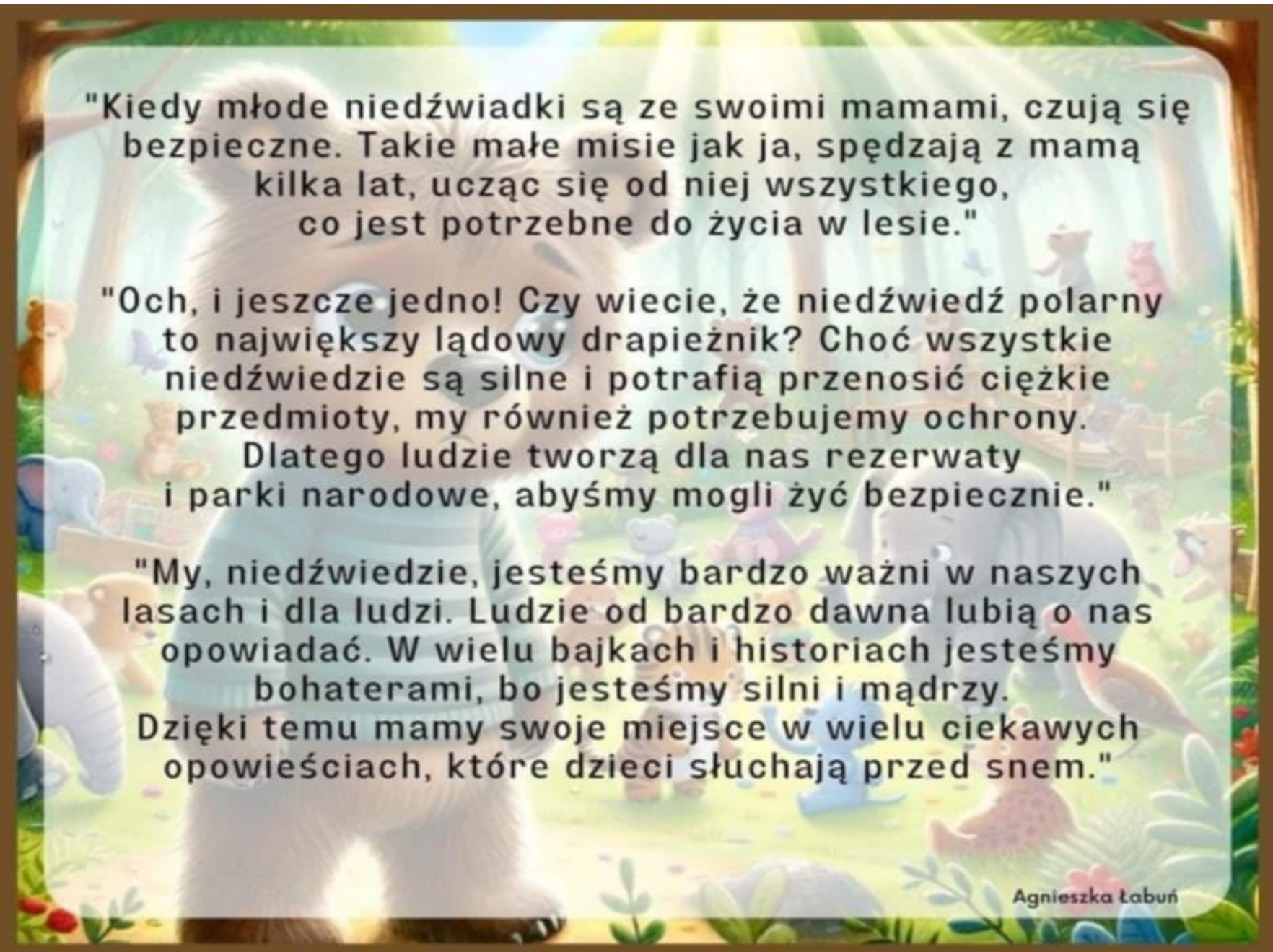
"Zamieszkujemy różne zakątki świata, od zimnych arktycznych lodowców, gdzie mieszkają moi kuzyni niedźwiedzie polarne, po bujne tropikalne lasy, gdzie można spotkać niedźwiedzie malajskie."

"A ja? Ja dorastam tutaj, w lesie, który jest pełen tajemnic i przygód. Jesteśmy wszystkożerni, co znaczy, że lubimy różne smakołyki. Moi polarni kuzyni uwielbiają foki, a ja? Ja już nie mogę się doczekać, kiedy spróbuje miodu, jagód, ryb i orzechów! A wiecie, że mamy super węch? To jak nasz własny radar, który pomaga nam znaleźć najlepsze przysmaki."

Babel zrobił dramatyczną pauzę, a wszystkie zwierzęta słuchały go z otwartymi pyszczkami.

"Zimą, kiedy śnieg pokrywa nasz leśny dom, niektórzy z nas odpoczywają w długim śnie zimowym zwanym hibernacją. To taki magiczny czas, kiedy nasze serca biją wolniej, a my śnimy o wiosennych przygodach."

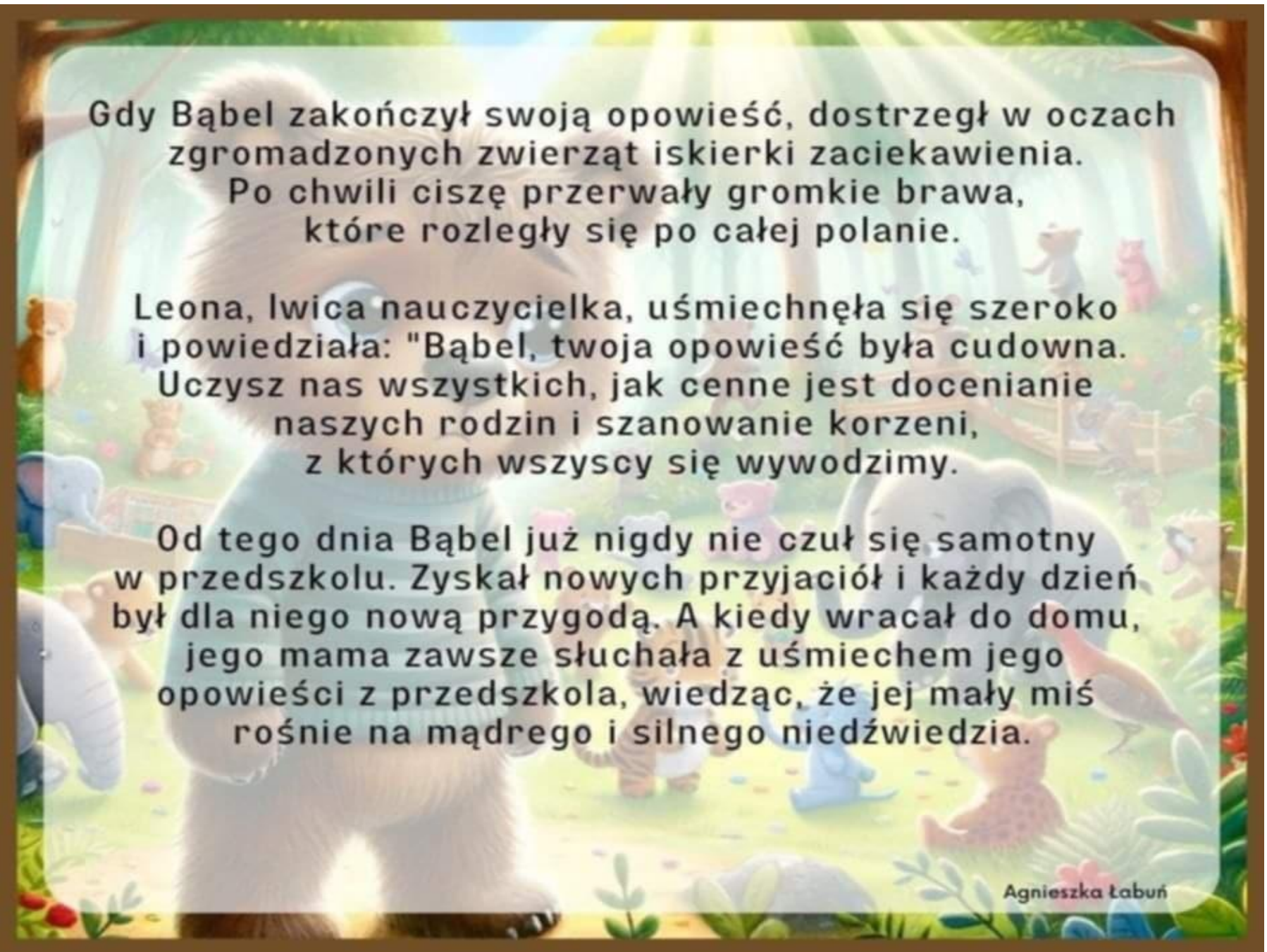
Agnieszka Łabuń

"Kiedy młode niedźwiadki są ze swoimi mamami, czują się bezpieczne. Takie małe misie jak ja, spędzają z mamą kilka lat, ucząc się od niej wszystkiego, co jest potrzebne do życia w lesie."

"Och, i jeszcze jedno! Czy wiecie, że niedźwiedź polarny to największy lądowy drapieżnik? Choć wszystkie niedźwiedzie są silne i potrafią przenosić ciężkie przedmioty, my również potrzebujemy ochrony. Dlatego ludzie tworzą dla nas rezerваты i parki narodowe, abyśmy mogli żyć bezpiecznie."

"My, niedźwiedzie, jesteśmy bardzo ważni w naszych lasach i dla ludzi. Ludzie od bardzo dawna lubią o nas opowiadać. W wielu bajkach i historiach jesteśmy bohaterami, bo jesteśmy silni i mądrzy. Dzięki temu mamy swoje miejsce w wielu ciekawych opowieściach, które dzieci słuchają przed snem."

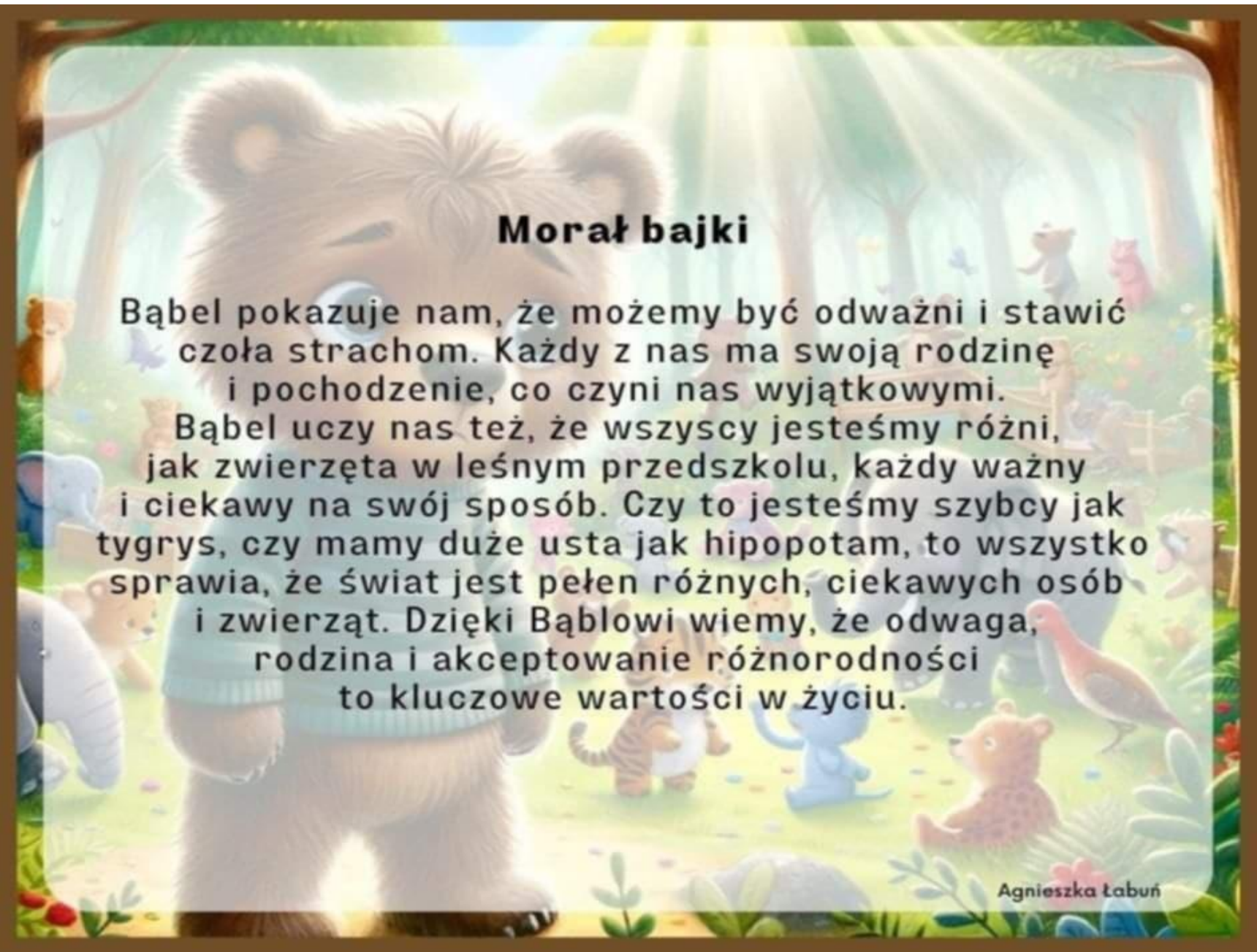
Gdy Bąbel zakończył swoją opowieść, dostrzegł w oczach zgromadzonych zwierząt isierki zaciekawienia.

Po chwili ciszę przerwały gromkie brawa,
które rozległy się po całej polanie.

Leona, lwica nauczycielka, uśmiechnęła się szeroko i powiedziała: "Bąbel, twoja opowieść była cudowna.

Uczysz nas wszystkich, jak cenne jest docenianie
naszych rodzin i szanowanie korzeni,
z których wszyscy się wywodzimy.

Od tego dnia Bąbel już nigdy nie czuł się samotny w przedszkolu. Zyskał nowych przyjaciół i każdy dzień był dla niego nową przygodą. A kiedy wracał do domu, jego mama zawsze słuchała z uśmiechem jego opowieści z przedszkola, wiedząc, że jej mały miś rośnie na mądrego i silnego niedźwiedzia.

Morał bajki

Bąbel pokazuje nam, że możemy być odważni i stawić czoła strachom. Każdy z nas ma swoją rodzinę i pochodzenie, co czyni nas wyjątkowymi.

Bąbel uczy nas też, że wszyscy jesteśmy różni, jak zwierzęta w leśnym przedszkolu, każdy ważny i ciekawy na swój sposób. Czy to jesteśmy szybcy jak tygrys, czy mamy duże usta jak hipopotam, to wszystko sprawia, że świat jest pełen różnych, ciekawych osób i zwierząt. Dzięki Bąblowi wiemy, że odwaga, rodzina i akceptowanie różnorodności to kluczowe wartości w życiu.

Pytania do dzieci po przeczytaniu bajki

- Jak ma na imię mama Bąbla?
- Co Bąbel czuł, idąc po raz pierwszy do przedszkola?
- Jakie zwierzęta opowiadały o swoich rodzinach w pierwszym dniu Bąbla w przedszkolu?
- Dlaczego mama Bąbla odebrała go wcześniej z przedszkola?
- Jakie niedźwiedzie zamieszkują arktyczne lodowce?
- Co zazwyczaj jedzą niedźwiedzie?
- Jakie cechy wspólne mają wszystkie niedźwiedzie, o których opowiadał Bąbel?
- Czym jest hibernacja, o której wspomniał Bąbel?
- Dlaczego, według Bąbla, ludzie tworzą rezerваты i parki narodowe dla niedźwiedzi?
- Jakie ciekawe fakty Bąbel opowiedział o zmysłach niedźwiedzi?
- Czy znacie jakieś inne zwierzęta, które mają ciekawe cechy lub umiejętności, podobnie jak zwierzęta w bajce?